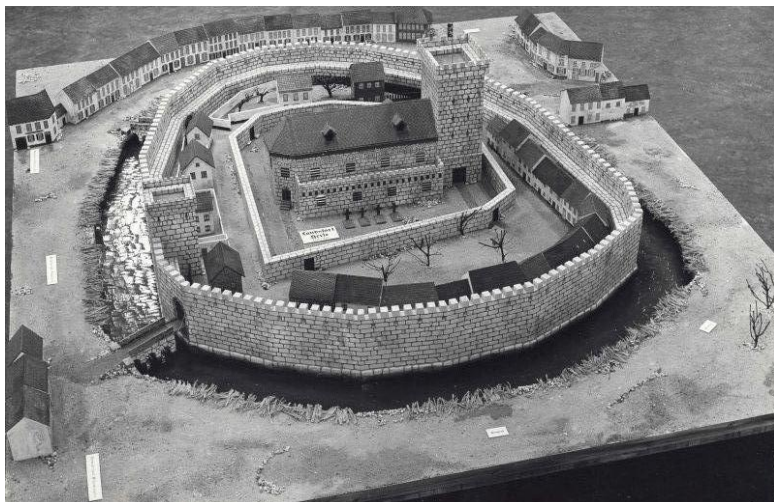


»HART VAN HEERLEN«

Informatiebulletin nr 25

11^e jaargang

December 2019



HEEMKUNDEVERENIGING HEERLEN STAD

vóór en dóór Heerlenaren met hart voor Heerlen

Inleiding

Voor u ligt editie nummer 25 van ons verenigingsblad. Deze is gevuld met twee artikelen.

Het artikel “Ondernemers en hun panden Wilhelminaplein 7” van Theo Arets gaat over de vele eigenaren en uitbaters van dit pand. Op dit moment is er het restaurant Grand Turquoise gevestigd, maar voor de meeste van ons is het pand toch bekend onder de naam Femina.

De verenigingskalender 2020 biedt een ongekend aspect. Als men de beschreven panden overziet en dit in combinatie met een krantenartikel uit 1920 dan komt Leo Franck tot een nieuwe kijk.

Heerlen, december 2019
Leo Franck

Ondernemers en hun panden

Wilhelminaplein 7

door Theo Urbain Arets

In 1898 ,bij de kroning van koningin Wilhelmina, veranderde de naam van Veemarkt In Wilhelminaplein.

De oude Veemarkt had al jaren daarvoor qua situering wel enige overeenkomsten met het huidige Wilhelminaplein. Deze vorm is ook terug te vinden op de Tranchot-kaart uit 1806. Tranchot was een kolonel en veldtopograaf die in opdracht van Napoleon o.a. tijdens de Franse bezetting , het gehele gebied tussen Maas en Rijn in kaart bracht.

Op de kaart rechts uit 1806 zien we dat het Landsfort Herle met zijn omwalling en grachten uit 1244 nog voor het merendeel aanwezig zijn. Wel was de oostflank reeds eerder gedempt. Ook blijkt dat de behuizing rond de Pancratiuskerk en richting Veemarkt (Wilhelminaplein) het sterkst aanwezig was.



Tranchotkaart kern Heerlen uit 1806

Verder komen op Tranchot's kaarten nog geen straatnamen voor, want het was Napoleon die deze voor het eerst Invoerde. Wel kregen buurten etc. een herkenningsnaam. Zo komen we op bijgaande plattegrond de naam Coolhoven (hof of tuin met koolsoort) tegen. Het is de huidige locatie tegenover het kerkhof aan de Akerstraat.

Ondernemers en hun panden

Wilhelminaplein 7



Wilhelminaplein 1904 met uiterst rechts het te beschrijven pand Wilhelminaplein 7

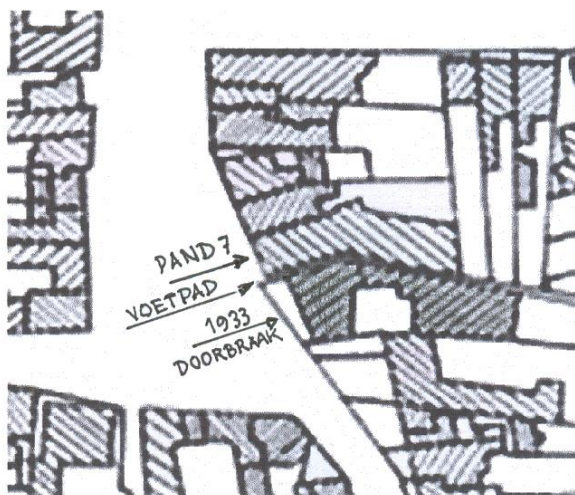


Wilhelminaplein 1908 met ijzeren kruis en waterpomp uit 1857

Wilhelminaplein 7

Op deze plattegrond uit 1917 zijn de omtrekken van het perceel nog dezelfde als heden.

Het grijze perceel is in 1933 afgebroken voor de aanleg van de Dautzenbergstraat tussen de ONstraat en het Wilhelminaplein.)



De grijze markering omvatte het bekende hotel Beckers met daarachter een binnenplaats en een aangebouwde ruimte waarin hoogstwaarschijnlijk een drankendepot gevestigd was. Het hotel vinden we hierna terug op het Emmaplein, waarna het in 1978 werd overgenomen door de familie Bracke.

Op bovenstaande tekening uit 1917 zien we tussen de twee panden een smal voetpad lopen ('t Booste getske). Het was tot 1933 de kortste mogelijkheid om vanuit het plein naar de ON straat te gaan.

Het pad markeerde ook een plek waar een tweede waterloop om het Landsfort liep (op ca. honderd meter afstand van de eerste). Bij de aanleg van de nieuwe verbindingsweg en de afbraak van Hotel Beckers zijn resten van deze tweede waterloop teruggevonden.

De volgende pagina's zullen uitsluitend het pand " Wilhelminaplein 7 " beschrijven.

Wilhelminaplein 7

De opening in 1896 van het eerste station in Heerlen en de naderende opening Van de ON I mijn , kreeg hierdoor een explosieve hotel uitbreiding. Zo opende ook op Wilhelminaplein nummer 7 in 1896 het **Hotel Java** van L. Merckelbach. Rond 1910 ging de naam van het pand over in Hotel de Gouden Leeuw en beheerde een zekere Van Mechelen de achter gelegen zaal voor de vertoning van cinematografische voorstellingen. De eerste echte bioscoop vertoonde op 11 november 1911 in het patronaat aan de Nobelstraat (het latere Pancratiushuis) zijn films. In 1915 vinden we reeds zestien hotels in het centrum van Heerlen, waarvan Hotel De Gouden Leeuw intussen was overgenomen door L. P.J. Mandigers.

Op onderstaande foto zien we op de zijgevel van het pand een reclame van de Amstel Brouwerij met bijschrift filiaal Heerlen Geleenstraat. Deze foto moet dus in het jaar 1919 genomen zijn ,want in dat jaar stopte de Heerlense brouweij Gambinus uit de Geleenstraat, die vervolgens door de Amstel Brouwerij werd overgenomen . De passerende feestelijke optocht geeft hier mogelijk een bevestiging van.



Wilhelminaplein 7



Wilhelminaplein 1928 met stenenkruis links uit 1920

In 1918 nam **H. J. H. Debie** het hotel de Gouden Leeuw over van L. Mandigers. Deze laatste persoon wachtte hierna op de restauratie van het tegenover het station gelegen Hotel Victoria. De opening van dat hotel was in december 1921.

Van 1918 tot 1968 - dus 50 jaar lang - zal de naam **Debie** verbonden blijven als horecaondernemers op het adres Wilhelminaplein 7. Onder H. J. H. debie kreeg de pui van het hotel - restaurant medio jaren twintig een nieuw uiterlijk zoals wij het nu nog kunnen zien. De achter het hotel gelegen ruimte was ook jaren lang het verenigingslokaal van de stadsschutterij St. Sebastianus. Onder hotelier en raadslid Hubert, Servaas Debie werd het lokaal ook als dancing gebruikt. Uiteindelijk sloot mevrouw F.M.A. Debie - Frerixen het **Debie** tijdperk af. In herinnering blijven een tjokvolle dancing na afloop van de wekelijkse vrije markt (in die tijd op maandag).

Wilhelminaplein 7



Stadsschutterij St. Sebastianus in 1929 voor het hotel De Gouden Leeuw van de familie Debie

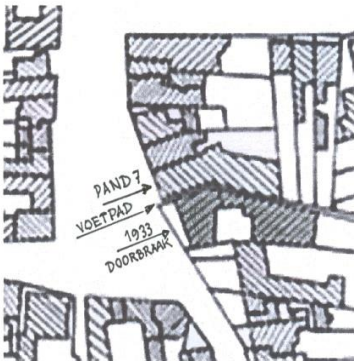
Op deze foto is de verbouwing op de begane grond reeds uitgevoerd, maar het hotel-logo boven de ingang is gebleven. Verder nemen we aan de lange zijkant maar een groot raam waar. De oorzaak hiervan ligt waarschijnlijk aan het eerder genoemde smalle pad en het teruggelegen pand rechts hiervan (niet zichtbaar). Op de volgende foto zal het een en ander wel duidelijk worden.

Verder is het bakstenen uiterlijk gebleven, wel zijn op de beneden verdieping de raampartijen voorzien van gecementeerde omlijstingen. Ook de keuze van de biersoort is gebleven, maar die vinden we terug op de komende foto!

Wilhelminaplein 7



nog even terug naar het jaar 1933



Bij bovenstaande foto uit 1933 staan we op het punt om met een doorbraak het laatste stukje Dautzenbergstraat aan te leggen. Hiervoor moest het witte hotelpand Beckers met het achtergelegen bierdepot wijken. Zoals reeds beschreven verhuisde Beckers hierna naar het Emmaplein. Tegenwoordig is het terug te vinden als café Bracke op het Pancratiusplein.

Verder laat de foto op de gedeeltelijke ingekleurde zijgevel een andere Amstelbier muurreclame zien t.o.v. de vorige. Op het witte hotel – ook op de trepkjes geheten – zien een brasso reclame (poets-extract). Verder is het wachten op de tram.

Wilhelminaplein 7



een indruk van het Wilhelminaplein met tram in 1949 en het stenen kruis uit 1920



2^e pand links het pand Debie en rechts de panden Hinger Hergods vót

Wilhelminaplein 7

In 1968 opende de familie Thijssen op de hoek wilhelminaplein en Dautzenbergstraat dancing **Femina**. Voorheen was dhr. B. Thijssen uitbater van het Pancratiushuis aan de Nobelstraat.

Vooraf aan deze opening hadden de gevels van het pand een flinke gedaanteverandering ondergaan. Zo was in de lange zijgevel van het pand op de begane grond vanaf de hoek een extra raam geplaatst. Ook werd de zijingang verbreed. In het dansgedeelte werden de kleine raampartijen benedenwaarts uitgebreid. Door al het zichtbare breekwerk kreeg het voormalige witte pand vanaf dat moment de beken de bruine **Femina** kleur.



foto Theo Arets

Dautzenbergstraat 1979 met op de zijgevel van dancing Femina het swingend danspaar
Op de kleine foto van het pand Debie uit 1947 zie je de verschillen met dancing **Femina**

Wilhelminaplein 7

Zoals de vorige foto al vaag het hiernaast getoonde swingend danspaar liet zien, werd deze neonlichtreclame de blikvanger van discotheek **Femina**. Het ontwerp en uitvoering waren afkomstig van Neon Bischoff uit Heerlen. Door knipperende neonkleuren werd een bewegend effect verkregen hetgeen het danspaar en **Femina** ten goede kwam. Overigens waren er in de jaren zeventig meer bijzondere neonlichtreclames van dat Heerlense bedrijf in deze straat zoals bij de coiffures in neon van Maison Lichtenberg.

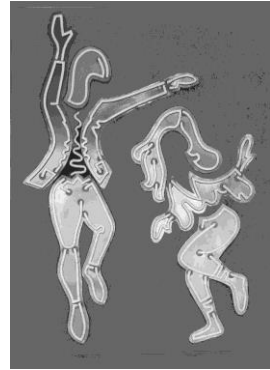


foto Theo Arets

Het was uiteindelijk Ferdi Schrooten, een regelmatige bezoeker van de dans-tempel die vlak na de sluiting van Femina in 1998 het “danspaar” kocht. Via een internetveiling ging de opbrengst tenslotte naar een goed doel.



Wilhelminaplein 1986

foto Theo Arets

Wilhelminaplein 7

Het interieur van danstent **Femina** bestond uit twee gedeelten. Aan de voorkant bevond zich de dansvloer met donkerbruine tegels, een kleur die verder overal terug te vinden was. Een uitzondering hierop vormde de roodleren bankstellen in het grotere achterste gedeelte. De bediening aan de lange bar in het midden was o.a. in handen van Mevr. Thijssen en later overgenomen door de dochters Helma en Thea. In latere jaren werd Marga Scheeren nog eigenaresse van **Femina**.

De belangrijkste troef in de dampende bruine spelonk was toch de muziek. Het was o.a. diskjockey Leo Peters die met swingende LP nummers voor een overvolle dansvloer zorgde. Wel was de geluid zo hard dat men naar buiten moest om elkaar te verstaan.

Tenslotte kwam er toch nog onverwacht een einde aan dertig jaar **Femina**. Op 20 september 1998 nam men afscheid van een uitgaansgelegenheid die de subcultuur vertegenwoordigde van een generatie die voorbij was.



Remember Femina werd nog eens gevierd in café Bijsmans en café Pelt

Wilhelminaplein 7

Na de sluiting van Femina werd Harraald Pereboom de nieuwe uitbater van een nieuw te openen grand café. Maar eerst moest een grote verbouwing het pand opwaarderen. Aan de buitenkant werd de dikke donkerbruine verflaag verwijderd, zodat de oorspronkelijke veldbrandstenen weer tevoorschijn kwamen. Het interieur werd in lichte tinten uitgevoerd met veel kleurrijke glaswanden! Na deze gedaanteverandering opende, drie maanden na de sluiting van Femina, op 18 december 1998 het nieuwe grand – café. Op de voorgevel prijkte een nieuwe naam **Tapas** en op de zijgevel stond **Tex –Mex**. Ook Brands en het jarenlange Amstel had voor Heineken plaats moeten maken.

Toch sloot dit **Tapas** restaurant al na ruim 1 jaar, mogelijk als gevolg van de moeilijke tijd voor het Wilhelminaplein, na opheffing van het winkelgebied De Klomp.



Het **Tapas Tex –Mex** restaurant 15 augustus1999

foto Theo Arets

Wilhelminaplein 7

Al vroeg het Wilhelminaplein al een tijdje om een facelift, toch probeerde in oktober 2000 een zaak met de naam **de Bengel** een nieuwe start . Weldra opgevolgd door **eetcafé Tijd Uilenspiegel** in augustus 2001 als dagzaak.

Maar ook deze horeca gelegenheid was geen lang leven beschoren, want in 2002 opende in dit pand Maurice Grooten het café **Bie d'r Maurice**. Hij was al in de horeca werkzaam, eerst bij zijn ouders in restaurant De Bergbok op de Huls en later als compagnon van Roger Schreurs (thans café D'r Klinge).

Maurice was zeer gedreven, zo organiseerde hij in 2004 Winterhart Heerlen, een mini kerstmarkt op het Wilhelminaplein. Verder verzorgde hij ontbijten voor kermisexploitanten en adopteerde het uit 1987 naar de hoek verplaatste kruisbeeld. Ook ging op zijn initiatief de Heerlense bronk weer door het centrum. Geheel onverwachts sloot ook deze horecaman zijn deuren op 14 juni 2005.



Café **Bie d'r Maurice** 26 augustus 2005 vlak na de sluiting foto Theo Arets

Wilhelminaplein 7

Met de komst van **restaurant Vlaanderen** rond het Wilhelminaplein kreeg dit stadsdeel meteen een boost. Want vanaf de opening op 11 mei 2006, bracht Heerlenaar Raimond van Wezel samen met chef-kok Toissant Claessens met een klassiek Frans - Vlaams gehalte, het culinair proeven op dit plein naar een hoger niveau. Alle gerechten werden zichtbaar bereid in een open keuken. En rond het kruisbeeld verscheen een terras met antieke stoelen uit de Belgische kustplaats Knokke.

Maar ondanks alle inzet werd Het **restaurant Vlaanderen** In augustus 2010 failliet verklaard.

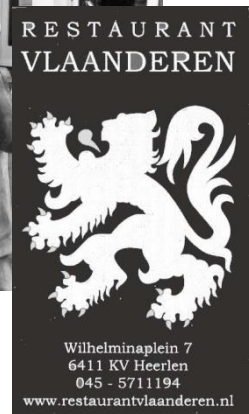
Tegelijkertijd kwam er onder chef kok Raimond van Wezel en Paul Pöttgens een nieuwe doorstart.

Daarnaast werd elders met Goesting, een winkel in zelf-gemaakte meeneemmaal-tijden en streekproducten, ingehaakt op een nieuwe trend.

Uiteindelijk was alle inzet te vergeefs en volgde alsnog een faillissement op 13 juni 2012.



Beeld van Christel Lechner
foto Theo Arets 2008



Wilhelminaplein 7

Enige tijd na sluiting van restaurant Vlaanderen diende zich de volgende horecazaak al weer aan. In 2013 waagde het **Balkan Steakhouse Milan** op deze locatie een nieuwe poging. In dat jaar was ook sprake van enige opleving na de moeilijke crisisjaren. Het getij zat dus mee, maar helaas sloot ook steakhouse haar deuren medio 2015.



interieur **Balkan Steakhouse Milan**

Balkan Steakhouse Milan

foto Theo Arets 24 november 2013

Wilhelminaplein 7

De familie Karabacak startte 2009 het restaurant **Grand Turquoise** in de “glazen koeltoren” te Heerlerheide. In korte tijd hadden ze daar een zeer goedlopende zaak opgebouwd. Toch was men rond de periode van het aflopen van het huurcontract al bezig met een nieuwe uitdaging. Met hun horeca ervaring uit het verleden en het snelle succes van **Grand Turquoise** durfde men een nieuwe locatie aan. Na het bekijken van diverse pandjes in het centrum van Heerlen viel hun oog op het leegstaande pand Wilhelminaplein 7.



Restaurant **Grand Turquoise** vanaf 2015

Wilhelminaplein 7



Na wat aanpassingen op het nieuwe adres opende in de eerste maanden van 2015 de familie Besir en Remziye Karabacak hun restaurant **Grand Turquoise**. In de jaren die volgden kon het echtpaar ook hier in Heerlen Centrum rekenen op een bemoedigende aanloop van restaurantbezoekers.

Inmiddels heeft de familie het pand aangekocht waardoor hun gasten mogelijk ook in de toekomst verzekerd zijn van een kwalitatief goede eetgelegenheden.



Dhr. en Mevr. Karabacak

Wilhelminaplein 7

Ter afsluiting van mijn beschrijving van het pand Wilhelminaplein 7 kom ik tot de slotsom , dat het pand uitsluitend een horeca bestemming had. In een periode van bijna 125 jaar (1896 - 2020) waren in totaal veertien ondernemers bij het pand betrokken.

In de begin fase lag de nadruk meer op de hotel /restaurant wereld. Hierna de café met verenigingslokaal en dancing tijd. Later de discotheek periode en vanaf 1998 tot heden diverse soorten van eetgelegenheden. In deze laatste periode zien we een snelle wisseling in deze eetzaken. Wellicht kan de recente financiële crisis hierop min of meer van invloed zijn geweest.

De laatste tijd brengen door het omvallen van grote en kleinere zaken in steden een flinke leegstand teweeg. Een herbestemming kost veel tijd en schaadt de stad. Toch zijn er ook weer nieuwe bestemmingen gevonden, vooral in de horeca. Ook in Heerlen centrum zien we diverse nieuwe goedlopende eetgelegenheden. Mogelijk zal een compactere woonstad in de toekomst naast nieuwe concepten de leegstand gaandeweg doen vergeten.

Met mijn hart voor Heerlen stad,

Heerlen december 2019

Theo , Urbain Arets

e-mail tuarets@ziggo.nl

Bronnen :

Eigen archief en foto collectie

Eigen foto's copyright blz 9, 10, 12, 13, 14, 15 links

Eventuele gehele of gedeeltelijk overname in overleg

Stadsontwikkeling en Kalender 2020

De meeste leden zullen inmiddels wel de kalender van de vereniging ontvangen hebben en misschien ook al doorgebladerd. Het thema van de kalender 2020 is iconische winkelpanden in Heerlen. Wat onder iconische winkelpanden wordt verstaan kan men op de achterkant van het voorblad lezen.

Tijdens de ledenbijeenkomst van 20 november in Parc Imstenrade werd de kalender gepresenteerd aan de leden. De verklarende teksten op achterkant van elk maandblad zijn opgesteld door Theo Arets en ondergetekende. Elk heeft zes maanden voor zijn rekening genomen. Tijdens de ledenbijeenkomst werd door beide heren aan de hand van een fotopresentatie nog nadere uitleg gegeven.

De brasserie La Valeur van Parc Imstenrade was met dertig leden aardig gevuld. Uit de reacties van de aanwezige leden kan ik opmaken dat deze middag zeer geslaagd was. Buiten de presentatie van beide heren kwamen er heel wat reacties van verschillende leden, die een welkome aanvulling zijn.

Een aantal van de beschreven winkelpanden ligt aan de Bongerd of het Marktplaats. In aanvulling op de presentatie heb ik nadere informatie opgezocht over het ontstaan van het marktplaats of de Bongerd. Op de foto van het winkelpand van Hollenkamp zien we dat de noordkant van de markt nog niet helemaal is bebouwd, vandaar een nadere toelichting.

In het artikel van L van Hommerich “Hoe het Heerlens Marktplaats aan de Bongerd ontstond.”¹⁾ wordt beschreven hoe het marktplaats werd gerealiseerd. Een deel van de Bongerd bestond tot aan het eind van de negentiende eeuw uit een langgerekte poel, die onderdeel was van de stadsgracht om het landsfort. Na demping werd daar de Prins Hendriklaan aangelegd. In 1899 liet bijvoorbeeld August van Wersch daar zijn winkelpand voor de verhandel bouwen. (zie kalenderblad december)

Als marktplaats voor de wekelijkse markt fungeerde het Kerkplein. De bouwwerkzaamheden voor de vergroting van de Pancratiuskerk in 1902, dwong het gemeentebestuur om de weekmarkt tijdelijk naar elders te verplaatsen. Het Kerkplein was eigendom van de kerk en moest dienst doen als opslagplaats van bouwmaterialen. In de gemeenteraadsvergadering van 21 maart 1902 werd beslist

om de weekmarkt naar de Prins Hendriklaan te verplaatsen. Na de werkzaamheden aan de Pancratiuskerk werd de weekmarkt weer op het Kerkplein gehouden. ²⁾



Weekmarkt op het Kerkplein rond 1906

De groei van Heerlen deed ook de weekmarkt in omvang toenemen met als gevolg dat het Kerkplein te klein werd. Allerlei maatregelen zijn bedacht en genomen om dit probleem op te lossen. Zo werd tijdens de raadsvergadering van 15 december 1906 besloten om het pand waarin bakker Cox was gevestigd aan het Kerkplein, op te kopen en af te breken om zo een verbinding tussen het Kerkplein en de Prins Hendriklaan te maken. Het verplaatsen van de weekmarkt van het Kerkplein stootte vooral op bezwaar van de winkeliers rond het Kerkplein die hun nering zagen dalen. ³⁾ Zodoende bleef deze beslissing voorlopig uit.

In de Eerste Wereldoorlog nam de vraag naar Nederlandse kolen zo toe dat ook de bevolking van Heerlen sneller groeide. Dit betekende dat de gemeenteraad midden in de periode van de oorlog in de vergadering van 11 april 1916 het besluit nam om een nieuw marktplein aan te leggen. ⁴⁾ Dat wil zeggen dat naast de Prins Hendriklaan ook

enkele tuinen aan de westkant tussen de Oranje Nassaustraat en Saroleastraat werden aangekocht, zodat de rooilijn van het nieuwe marktplein aan de noordkant tussen de twee straten kwam te lopen.



Gezicht in 1904 op het tegenwoordige Marktplein Heerlen

De westkant van het marktplein werd gevormd door de panden aan de Saroleastraat. Een deel hiervan zou met de aanleg van de Promenade in de jaren zestig worden afgebroken. Aan de zuidkant werd in 1919 apotheek Claessen gebouwd, zie hiervoor het maandblad juli van de kalender. De zuidkant werd daarnaast gevormd door de tuinmuur van de panden aan de Geleenstraat. Met de bouw van Vroom & Dreesmann in 1920 werd dit ook gevuld. Dan stonden er nog de panden die in 1935 zouden wijken voor het Glaspaleis. Aan de noordkant werd 1918 eerst het winkelpand van Hollenkamp op de hoek met de Saroleastraat gerealiseerd. Op het maandblad van februari wordt daar nader op ingegaan.

In een krantenartikel van 6-1-1920 ⁵⁾ wordt al een schets van het toekomstige marktplein gegeven. De bouw van "het groot café-restaurant Limburgia" naast Hollenkamp werd beschreven. Aan de zuidkant wordt al vermeld dat V&D zich daar wil vestigen en; *"voor dit doel werd aangekocht het terrein Geleenstraat 6, uitkomend op de markt, groot 600 M2. Zowel aan de Geleenstraat als aan de Markt zullen*

ingangen en etalagekasten worden aangebracht.” Over de panden tussen V&D en het opgaande straatje naar het Kerkplein werd vermeld: “en bij geruchte vernamen wij van plannen om op de hoek van de Markt en de Kerkstraat een nieuw groot gebouw te stichten.” Dit nieuw groot gebouw zou pas in 1935 als Glaspaleis van Schunck verrijzen.

In het krantenartikel van 6-1-1920 wordt ook de verhoogde bouwactiviteit aan het Emmaplein vermeld. *“terwijl de ingang van het nieuwe magazijn der firma Vroom en Dreesmann, hoewel aan de Geleenstraat gelegen, toch ook het beeld van het*



Marktplein in 1920

Emmaplein zal wijzigen, wordt op de hoek van dit plein en de Geleenstraat een groot magazijn gebouwd der firma Wolf en Hertzdahl, waardoor een heel ander stadsbeeld wordt verkregen.” Op dit winkelpand wordt op het kalenderblad van januari verder ingegaan.

Aan het Emmaplein werd in dezelfde periode ook het hoekpand van de Gruyter gebouwd (kalenderblad augustus) en vier jaar eerder aan de Emmastraat de patisserie Quanjel (maandblad oktober).

Als we dit overzicht van bouwactiviteiten van rond 1920 overzien dan kunnen we stellen, dat Heerlen als koopstad in de jaren na de Eerste Wereld is ontstaan. Was tot die tijd het winkelaanbod in handen van de lokale bevolking, vanaf dan vestigen zich ook steeds meer ondernemers van buiten Heerlen hier. Het vermelde krantenartikel sluit met de zin: *“Onze stad gaat zich ook als woonstad steeds aantrekkelijker maken. Dat opent nieuwe vergezichten die bestudering ten volle waard zijn.”* De verenigingskalenderkalender 2020 laat een stukje van deze ontstaansgeschiedenis zien.

Schaesberg, december 2019

Leo Franck

- 1) Hoe het Heerlens marktplein aan de Bongerd ontstond door L. van Hommerich in het Land van Herle 1951 aflevering 4
- 2) De Oorsprong en ontwikkeling van het Heerlens marktwezen door N. Eussen in het Land van Herle 1969 aflevering 1 pag 16
- 3) De Oorsprong en ontwikkeling van het Heerlens marktwezen door N. Eussen in het Land van Herle 1969 aflevering 1 pag 19
- 4) De Oorsprong en ontwikkeling van het Heerlens marktwezen door N. Eussen in het Land van Herle 1969 aflevering 3 pag 103
- 5) Limburgs Dagblad 6-1-1920

Colofon

Hart van Heerlen is een uitgave van de heemkundevereniging Heerlen- Stad en verschijnt twee keer per jaar.

Ingezonden artikelen:
van Theo Arets en Leo Franck.

Foto's:
Uit de verzameling van Theo Artes, Heemkundevereniging Heerlen Stad en internet.

Mocht u naar aanleiding van dit tijdschrift lid willen worden van de heemkundevereniging Heerlen-Stad dan kunt u zich aanmelden door:
Een mail te sturen naar info@heemkundeverenigingheerlenstad.nl
Of een kort briefje naar het secretariaat.
Bij uw aanmelding zouden wij graag uw adresgegevens, eventueel mailadres of telefoonnummer ontvangen.
De contributie van de vereniging bedraagt € 15, - per jaar.

Secretariaat:
Keramiek 7, 6372 DX Landgraaf

Bank:
NL83 INGB 0004 9228 28 t.n.v. Heemkundevereniging Heerlen Stad.

Nadere informatie over de vereniging kunt u vinden op onze
Website: www.heemkundeverenigingheerlenstad.nl
Facebook: heemkunde heerlen stad

ISSN 1877-6957